

Sygn. akt II K 928/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

po rozpoznaniu dnia 19 stycznia 2015 roku sprawy karnej

A. B. (1)

ur. (...) w W.

syna J. i S. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 października 2014 roku w Ś. woj. (...) na ul. (...), kierował samochodem osobowym marki J. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości: I badanie 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **A. B. (1)** grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując iż wysokość jednej dziennej stawki grzywny wynosi 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **A. B. (1)** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego **A. B. (1)** świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza oskarżonemu **A. B. (1)** na poczet środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31 października 2014 roku do dnia 19 stycznia 2015 roku;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **A. B. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 października 2014 roku A. B. (1) pracował w Hipermarkecie (...) przy ul (...) w Ś.. O godzinie 22:00 skończył pracę. Po skończonej pracy wypił dwie szklanki drinka zrobionego z wódki i Fanty po czym wsiadł do samochodu marki J. o nr rej. (...) i udał się nim do W., gdzie zamieszkuje. O godz. 22:38 w Ś., na obwodnicy prowadzącej do W. oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej przez nieoznakowany patrol Policji. Funkcjonariusze Policji

zbadali stan trzeźwości A. B. (2). Okazało się, że posiada on 1,08 mg/l (I badanie o godz. 22:48) i 1,09 mg/l (II badanie o godz. 22:58) alkoholu w wydychanym powietrzu

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego, k. 7 -8

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, k. 2

A. B. (1) ma 41 lat, jest żonaty, ma dwoje dzieci. Posiada wykształcenie średnie, zatrudniony jest w Hipermarkecie (...) i uzyskuje z tego tytułu dochód w deklarowanej wysokości 2600 zł. miesięcznie. Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego, k. 7-8

dane osobo – poznawcze, k. 7 -7v

dane o niekaralności, k. 3

Oskarżony A. B. (1) słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego wyjaśnił, że przed jazdą samochodem spożywał alkohol w postaci dwóch drinków przygotowanych z wódki i Fanty. Wyraził żal i skruchę. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Na rozprawie głównej oskarżony nie stawiał się, w związku z czym Sad odczytał jego zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego, k. 7 - 8

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając materiał dowodowy zebrany w sprawie uznać należy, że sprawstwo i wina oskarżonego A. B. (2) w przedmiocie zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk nie może budzić wątpliwości.

Wyjaśnienia oskarżonego A. B. (2) uznane zostały przez Sąd za wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń jako znajdujące pełne odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Wynika z nich bezpośrednio, że oskarżony przed zatrzymaniem go przez funkcjonariuszy Policji prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości. Oskarżony temu faktowi nie zaprzeczał. Potwierdza to protokół badania stanu trzeźwości.

Za w pełni wiarygodny materiał dowodowy Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, w związku z czym fakty z nich wynikające Sąd uznał za udowodnione. Wiarygodność tych dokumentów nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu przekroczyła wskazany poziom.

Oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 kk, gdyż będąc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny, w ruchu lądowym. Wskazać w tym miejscu należy, iż oskarżony – wiedząc o uprzednio spożytym alkoholu doskonale zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając podstawową zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, a zatem m.in. stopniem winy i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony umyślnie prowadził samochód w stanie nietrzeźwości. Czyn, którego się dopuścił godził w bezpieczeństwo w komunikacji, czyli w innych uczestników ruchu drogowego. Na niekorzyść oskarżonego przemawia stopień jego nietrzeźwości i związana z tym bardzo ograniczona możliwość prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na drodze. Na korzyść oskarżonego przemawia dotychczasowa niekaralność, co wskazywało na incydentalny charakter tego zdarzenia w jego życiu.

Sąd sporządzając wyrok w niniejszej sprawie w sposób nieprawidłowy sformułował punkt I części dyspozytywnej wyroku tj. na skutek niedopatrzenia, nie zawarł w pierwszym zdaniu tego punktu stwierdzenia o „uznaniu winy oskarżonego”, a nadto wskazał niewłaściwą w tym wypadku podstawę prawną orzekania wobec oskarżonego grzywny tj. art. 71§1 kk, a nie art. 178a§1 kk.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu zasadnym na podstawie art. 178a§1 kk było wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju w postaci grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, po 10 złotych każda, co odpowiada możliwościom finansowym oskarżonego.

W ocenie Sądu taka kara będzie też realną i wystarczającą dolegliwością pozwalającą odczuć oskarżonemu w sferze materialnej naganność jego poczynań. Skłoni go też refleksji nad swoim postępowaniem i skutecznie – w ocenie Sądu – spowoduje, że oskarżony w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. Spełni zatem swoje funkcje w zakresie prewencji indywidualnej (dano tu prymat funkcji wychowawczej kary), a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Odda społeczne poczucie sprawiedliwości.

Orzeczenie środka karnego – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych – w wypadku oskarżonego ma charakter obligatoryjny (art. 42 § 2 kk). Dlatego też, biorąc wszystkie w/w okoliczności, a przede wszystkim stopień nietrzeźwości oskarżonego – Sąd uznał, że orzeczenie wspomnianego zakazu w wymiarze roku będzie wystarczające oraz zapewni realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do A. B. (2). W ocenie Sądu, jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdyscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasady ruchu drogowego i ewentualnie ponownie przystosuje oskarżonego do bezpiecznego w nim uczestnictwa.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku zakazu Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 31 października 2014 roku dnia 19 stycznia 2015 roku.

Na podstawie art. 49 § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.